

(heeft u ontvangen van Petra Tromp per e-mail op 11-2-2019)

Nota Subsidiebeleid 2016

Hoofdstuk 3 Doelstellingen van het subsidiebeleid

Behoud van leefbaarheid in de kernen

Leefbaarheid staat centraal in het gemeentelijk beleid.

Het is echter geen tastbaar begrip, maar een kwestie van aansluiting tussen het aanbod van de leefomgeving en de behoeften en verwachtingen van de bewoners.

Dat is complexer dan het lijkt, want de bewoners maken zelf deel uit van het aanbod dat hun leefomgeving hen biedt. Immers, hoe aantrekkelijk een wijk/kern is, wordt niet alleen bepaald door fysieke voorzieningen, zoals winkels, scholen en groen, maar ook door sociale arrangementen zoals verenigingsleven en informele netwerken.

Bewoners kunnen de leefbaarheid in hun buurt vergroten door bij te dragen aan sociale activiteiten. Ze kunnen langs die weg dus deels zelf beïnvloeden hoe goed de aansluiting tussen hun behoeften en hun omgeving is.

Om haar inwoners in staat te stellen bij te dragen aan de sociale activiteiten heeft de gemeente als taak invulling te geven aan de benodigde infrastructuur. Zij doet dit op een door haar te bepalen kwalitatief en kwantitatief niveau.

De basis voor het beleid in onze gemeente is daarom het zoveel mogelijk in stand houden van de bestaande infrastructuur binnen al onze qua inwoneraantal, aard en samenstelling uiteenlopende kernen. Op basis van deze infrastructuur, die vooral bestaat uit vrijwilligersorganisaties en accommodaties, kunnen onze inwoners deelnemen aan tal van activiteiten die een bijdrage leveren aan de leefbaarheid.

Bij het behoud van de leefbaarheid kiest de gemeente als uitgangspunten dat:

- De gemeente als eerste verantwoordelijk is voor het scheppen van randvoorwaarden voor de leefbaarheid;
- De vrijwilligersorganisaties als eerste verantwoordelijk zijn voor de concrete invulling van de leefbaarheid door het organiseren van activiteiten. Ook voor de kwaliteit en kwantiteit ervan zijn de organisaties als eerste zelf verantwoordelijk.
Pas als deze daartoe niet in staat zijn is er mogelijk een rol weggelegd voor de professionele instellingen.

Stimuleren van eigen initiatieven van vrijwilligersorganisaties

Het appelleren aan de eigen verantwoordelijkheden van organisaties past binnen de uitgangspunten van de huidige samenleving.

In de Wmo ligt het accent op de eigen verantwoordelijkheden van de mensen voor hun doen en laten met daarbij een belangrijke ondersteunende taak voor de vrijwilligers en mantelzorgers.

De overheid treedt steeds meer terug en blijft op gepaste afstand.

In het subsidiebeleid wordt recht gedaan aan het bovenstaande; de subsidiemogelijkheden worden beperkt en in het kader van het accommodatiebeleid worden meer taken overgelaten aan de verenigingen.

Eigen initiatieven van de organisaties worden daarmee gestimuleerd."